

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815204786
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815204786.2

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľa: O. I., E.. XX.XX.XXXX, I. K. XX, XXX XX Z. proti odporcovi: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256 o povolenie obnovy konania t a k t o

rozhodol:

Návrh na obnovu konania **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v danej právnej veci podal dňa 11.05.2015 na tunajšom súde návrh na obnovu konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod pôvodnou spisovou značkou sp.zn. 1Rob/192/2002. V tomto konaní bola navrhovateľom spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, a odporcom O. I., K. XX, XXX XX Z.. Podanie návrhu odôvodnil tým, že zo strany spoločnosť SPP a.s. Bratislava, došlo dňa 08.07.2003 k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa neho existuje právo vyplývajúce z platobného rozkazu ako exekučného titulu č. 1Ro 192/2002 zo dňa 19.03.2002 vo výške 112,11 eur plus príslušenstvo a trovy exekučného konania a preto toto rozhodnutie predložil ako exekučný titul v následnom konaní. Takéto právo údajného oprávneného neexistuje a preto boli v tomto konaní podané návrhy na zastavenie exekúcie dňa 21.03.2013 a 14.04.2015 v zmysle procesných postupov. Voči platobnému rozkazu nebol podaný odpor, pretože mu nebol doručený. Podanie odôvodnil ust. § 228 ods. 1 písm. a) a e). Ďalej uviedol, že v prípadoch ak má dôjsť k ochrane spotrebiteľa podať návrhu na obnovu konania nemá určenú lehotu, možno ho podať aj po 10 rokoch. V dodávateľskom vzťahu dodávateľa SPP a.s. voči nemu ako spotrebiteľovi došlo k nekalým obchodným praktikám - klamaniu spotrebiteľa na cene za štátom garantovanú - regulovanú cenu podľa zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách, čo bolo potvrdené správnym orgánom - príslušnou sekciou Ministerstva financií SR, ktorá v tomto období vykonávala regulátora namiesto terajšieho konštituovaného Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. V tomto súdnom konaní navrhovateľa spoločnosti SPP a.s. však zákonná možnosť podať návrhu na obnovu konania je podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. Taktiež uznesením NSSR vo veci č. 6Cdo/1/2012 tento súd konštatuje, že v exekučnom konaní uprednostňuje ochrana spotrebiteľa pred všeobecne platným princípom nemožnosti napádať právoplatný exekučný titul prostredníctvom námietok a preto aj toto precedenčné rozhodnutie súdu vyššie stupňa možno označiť ako príkladné pred lehotou neobmedzenou možnosťou podať návrh na obnovu konania. To znamená, že aj keď spotrebiteľ pred začatím exekúcie nevyužil možnosť spochybníť platnosť spotrebiteľskej zmluvy na súde, exekučne príslušný súd je oprávnený skúmať existenciu neprijateľných resp. nekalých zmluvných podmienok. Po preskúmaní veci konštatuje, že ide o vec, ktorá zapadá do väčšieho počtu vecí, v ktorých došlo k uplatneniu pohľadávky voči spotrebiteľovi vo výške 112,11 eur, kde 40 % pohľadávky tvorí navýšenie faktúry nekorešpondujúce nijaké náklady, ktoré údajný oprávnený mohol v skutočnosti mať a sú tiež v rozpore s rozhodnutím správneho orgánu. Zo strany údajného oprávneného ide o úžeru. Keďže ide o vec, ktorá spadá do oblasti tzv. spotrebiteľského práva je potrebné podrobiť zmluvu súdnej kontrole nielen z hľadiska neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej

zmluve, ale i z hľadiska súdnej kontroly obchodných praktík. Ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu.

Ďalej v podanom návrhu na obnovu konania uviedol, že v prípade ukončeného základného konania, ktoré podľa súdu skončilo doručením platobného rozkazu dňa 03.06.2002 a ktoré sa stalo údajne právoplatne a vykonateľne je potrebné preskúmať toto rozhodnutie nielen z hľadiska ochranných spotrebiteľských predpisov a poskytnutia súdnej ochrany v prípade ich porušenia, ale aj z hľadiska procesných postupov súdu, pretože tieto nie sú preskúmané, čo spôsobuje formálnu nevykonateľnosť platobného rozkazu č. 1Ro 192/2002 zo dňa 19.03.2002. Ďalej uviedol, že súd nehodnotil žiaden dôkaz, rozhodol iba na základe tvrdenia navrhovateľa, navrhovateľ nemusel unášať žiadne bremeno dôkazu. Rozhodnutie správneho orgánu Ministerstva financií SR, ktorým bolo rozhodnuté o nekalom postupe navrhovateľa, o klamaní spotrebiteľov, zlým fakturovaním je súvisiacim dôkazom, ktorý tiež nebol hodnotený. Súd v uznesení zo dňa 23.04.2015 uvádza, že mu bol riadne doručený platobný rozkaz dňa 03.06.2002 a o namietanom dôkaze rozhodnutí správneho orgánu v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., v tomto uznesení nič neodôvodňuje. Znamená to, že súd v tejto spotrebiteľskej veci odôvodňuje iba to, čo mu podľa neho utvrdzuje, že takto musel stať sa dlžníkom a aj keď je exekučný titul formálne nevykonateľný k zastaveniu exekúcie stále nedošlo. K úhrade faktúry z jeho strany ako spotrebiteľa nedošlo preto, že chcel úmyselne poškodiť dodávateľa, ale preto, že išlo o klamanie zo strany údajného oprávneného, bola podaná reklamácia a čakal na jej vybavenie. K žiadnemu vybaveniu reklamácie nedošlo a zo strany údajného oprávneného namiesto vydania novej faktúry, alebo dobropisu došlo k podaniu na súd o vydanie platobného rozkazu. Podľa jeho názoru, 03.06.2002 pri doručovaní platobného rozkazu museli byť súdu známe skutočnosti (začatie správneho konania a že bude rozhodnuté právoplatným rozhodnutím správneho orgánu) z vlastnej činnosti a mal na túto skutočnosť prihliadnuť. V tomto prípade existovali a existujú dôkazy, ktoré neboli hodnotené, boli dôležité, vyšli počas konania najavo a aj tak neboli hodnotené. Postup súdu „od stola“ spôsobil nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť platobného rozkazu. Súd v rozhodnutí zo dňa 20.01.2015 a v uznesení zo dňa 23.04.2015 neodôvodnil s poukazom na § 157 ods. 2 O.s.p. a následne § 167 ods. 2 O.s.p. ako prebiehalo dokazovanie a ani nevyvrátil jeho namietané skutočnosti. Znamená to, že súd sa tomu iba vyhol. V uznesení zo dňa 23.04.2015 sa upriamil iba na preskúmanie doručovania platobného rozkazu, ktoré nijako neodôvodňuje formálnu vykonateľnosť platobného rozkazu ako exekučného titulu. Súdu sa nepodarilo presvedčivo odôvodniť jeho podané návrhy na zastavenie exekúcie.

V podaní zo dňa 09.09.2015 tiež uviedol, že spoločnosť SPP a.s. Bratislava konala nekalo, okrádala spotrebiteľov, čo znamená nielen európskych, ale aj vnútroštátnych zákonných predpisov, smerníc atď. Odporca nevie preukázať hodnoverný dôkaz - faktúru podľa ktorej by mu patrila suma uvedená v platobnom rozkaze.

Navrhovateľa ďalej vo svojom návrhu na obnovu konania ďalej poukázal na rôzne s vecou nesúvisiace udalosti, politické či spoločenské aspekty, ktoré však po právnej stránke s návrhom na obnovu konania nesúvisia.

Podaním zo dňa 14.10.2015 sa spoločnosť SPP, a.s. vyjadrila k podanému návrhu na obnovu konania. Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že pokračovanie v uplatnení jeho práva na zaplatenie peňažnej sumy spočívajúce v podaní návrhu na vykonanie exekúcie voči navrhovateľovi, ktorého podkladom bol právoplatný a vykonateľný exekučný titul - platobný rozkaz, je základným právom odporcu a logickým krokom v prípade, ak platobným rozkazom uložená povinnosť nebola zo strany navrhovateľa dobrovoľne splnená. Takýto procesný postup odporcu nie je dôvodom na obnovu konania v zmysle § 228 zákona č. 99/1963 Z. z. O.s.p. Ďalej uviedol, že navrhovateľ poukazuje na rozhodnutie Ministerstva financií SR, „ktorým bolo rozhodnuté o nekalom postupe navrhovateľa, o klamaní spotrebiteľov, zlým fakturovaním je súvisiacim dôkazom, ktorý tiež nebol hodnotený.“ K tomu uviedol, že navrhovateľ nepredložil k návrhu označené rozhodnutie a ani ho neidentifikoval dostatočne na to, aby ho súd mohol vyžiadať od Ministerstva financií SR. Z návrhu taktiež nevyplýva, či sa vôbec označené rozhodnutia Ministerstva financií vecne a časovo týkalo obdobia dodávky plynu, ktorého sa týkalo základné konanie, ktorého obnovu navrhovateľ navrhuje.

Ďalej poukázal na tvrdenia navrhovateľa, že platobný rozkaz vydaný dňa 13.03.2002 Okresným súdom K. E. J. v konaní č. 1Ro/192/2002 mu nebol doručený. Tento dôvod by podľa názoru odporcu síce mohol byť dôvodom obnovy konania, avšak len pri preukázaní tvrdeného nedoručenia platobného

rozkazu do vlastných rúk a zároveň pri dodržaní lehôt na podanie takto odôvodneného návrhu na obnovu konania. Ani jedna z uvedených podmienok v tomto prípade nie je splnená. Ďalej uviedol, že navrhovateľom tvrdený rozpor právoplatného rozkazu so smernicou 93/13/EHS nespadá do žiadnej z taxatívne vymedzených výnimiek z trojročnej objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 2 písm. a) až d) O.s.p. Pokiaľ navrhovateľ argumentuje tým, že prípadný rozpor právoplatného platobného rozkazu so smernicou 93/13/EHS spadá pod výnimku z trojročnej objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania aj právoplatný rozsudok „ je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev“, potom sa táto argumentácia zakladá na nesprávnom vyhodnotení povahy smernice, ako právneho aktu. Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., jednoznačne odkazuje na rozpor právoplatného rozsudku s rozhodnutím, t.j. individuálnym právnym aktom Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Individuálnym právnym aktom, rozhodnutím, sa právo aplikuje na konkrétny skutkový stav. Podľa odporcu nemožno zamieňať individuálny právny akt (rozhodnutie SDES alebo iného orgánu), ktoré podľa § 230 ods. 2 písm. d) O.s.p. zakladá možnosť podania návrhu na obnovu konania aj po uplynutí objektívnej lehoty s normatívnym právnym aktom (smernicou ES/EÚ), s ktorým § 230 ods. 2 písm. d) O.s.p. nespája možnosť podania návrhu na obnovu konania po uplynutí objektívnej lehoty. Odporca má tiež za to, že návrh neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti v zmysle § 228 ods. 3 O.s.p. pretože neobsahuje žiadne dôkazy, ktorými sa má preukázať dôvodnosť návrhu podľa § 228 ods. 1 O.s.p. Podľa odporcu v návrhu uvedené tvrdenia nesvedčia tomu, že by bola splnená podmienka včasnosti podania návrhu podľa § 230 O.s.p., t.j. dodržanie subjektívnej lehoty 3 mesiacov, od kedy sa navrhovateľ o dôvode dozvedel alebo ho mohol uplatniť, a to ani pri jednom z navrhovateľom tvrdených dôvodov obnovy konania a zároveň dodržanie objektívnej lehoty 3 rokov od právoplatnosti rozsudku alebo existenciu niektorej z taxatívne vymedzených výnimiek z objektívnej lehoty. Čo sa týka subjektívnej lehoty, odporca dáva do pozornosti súdu, že navrhovateľ už dňa 21.05.2013 podal k totožnému základnému konaniu návrhu na obnovu konania, pričom konanie o obnove na základe tohto prvého návrhu bolo vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn.: 5C/262/2013 a bolo skončené uznesením o zastavení konania zo dňa 28.05.2014 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Navrhovateľ už v návrhu na začatie konania zo dňa 21.05.2013 argumentoval obdobne ako v návrhu zo dňa 11.05.2015. Odporca sa domnieva, že ak by aj boli dané dôvody na obnovu konania, subjektívna lehota na podanie návrhu zo dňa 11.05.2015 uplynula.

K podanému vyjadreniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ podaním zo dňa 23.10.2015, v ktorom uviedol, že k dôvodnosti podaného návrhu na obnovu konania z dôvodu začatia a vedenia exekúcie nie je v § 228 O.s.p. a ani v celom znení toho zákona špecifikované, že výkon rozhodnutia je prekážkou povolenia obnovy konania. Navyše v § 103 O.s.p. je uvedené, že „ Kedykoľvek za konania súd skúma, či sú splnené podmienky načatia a vedenia konania“. Navyše v § 251 ods. 4 O.s.p. je uvedené, že „ Na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením. Predchádzajúca časť O.s.p. hovorí o možnosti podať návrhu na obnovu konania (§ 228 -235 O.s.p.). K článku II. ods. 2 uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu Ministerstva financií SR je všeobecne známou skutočnosťou zverejnenou v obchodnom spravodajcovi a pre súd známou z jeho činnosti a preto podľa § 121 O.s.p.“. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené ..... . K článku II. ods. 3) vyjadrenia uviedol, že nedoručenie platobného rozkazu je dôvodom povolenia obnovy konania, ide o formálnu nevykonateľnosť tohto súdneho rozhodnutia a podľa rozhodnutia NSSR uvedeného v predošlých podaniach sa musí s tým vysporiadať iba súd. On ako údajný povinný nemusí súdu preukazovať či mu bolo toto rozhodnutie súdu doručené, nakoľko v spojení s § 120 ods. 2 O.s.p. možno kedykoľvek za konania preskúmať túto skutočnosť aj z úradnej povinnosti t.j. „ Vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu“ a konanie súdu z úradnej povinnosti v prípade vedenia exekučného konania je zákonným procesným úkonom súdu na zistenie podmienok začatia a vedenia konania a následne aj zastavenia tohto konania pretože v tomto prípade nemusí ako navrhovateľ obnovy konania niečo preukazovať. K článku II ods. 4 uviedol, že Smernica 93/13/EHS je priamo aplikovateľná v akomkoľvek súdnom a exekučnom konaní a vyplňa medzery vo vnútroštátnych predpisoch. Má prednosť ak sa má v prípade ochrany spotrebiteľa dosiahnuť priaznivejší výsledok, ide o tzv. eurokomfortnú aplikáciu toho predpisu orgánu EÚ. Smernicou sa právo nielen tvorí, ale aj priamo aplikuje. Argumentácia odporcu nie je správna. K článku III tohto vyjadrenia o dôvodnosti podania návrhu, v tejto veci o lehote O.s.p. neupravuje lehota, znamená, že vnútroštátny orgán aj po desiatich rokoch mlže konať na podaný návrh, O.s.p. definuje lehota po troch rokoch, ale nedefinuje

lehotu do akej doby, znamená to, že do nekonečna. Smernica 93/13/EHS nadväzuje na základnú zmluvu o založení EU konkr. na čl. 169, ktorý hovorí o vysokej ochrane spotrebiteľov.

Navrhovateľ bol súdom vypočutý a na otázku, aby ozrejmil a konkrétne uviedol dôvody pre ktoré podáva návrh na obnovu konania vzhľadom na to, že už uplynula objektívna lehota troch rokov, podľa ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia podáva návrh na obnovu konania a aby sa vyjadril aj bližšie k dôvodom podaného návrhu na obnovu konania.

Vo svojej výpovedi uviedol, že podľa neho O.s.p. umožňuje obnovu konania aj po troch rokoch. Podľa neho ide o rozhodnutie súdu, resp. exekučný titul, ktorý bol vydaný avšak podľa neskorších rozhodnutí NSSR a Ústavného súdu SR je možné prerokovať danú vec ak nastanú nové skutočnosti, ktoré naozaj nastali. Platobný rozkaz bol vydaný 19.03.2002 a rozhodnutie správneho orgánu ako regulátora maximálnych cien dodávanej služby bolo prvostupňové vydané 29.10.2002 a potvrdené druhostupňové rozhodnutie bolo dňa 21.01.2003. Ďalej uviedol, že o dôvodoch pre podanie tohto návrhu sa dozvedel zhruba pred 4 rokmi, keď mu prišlo zo súdu uznesenia o pripustení zmeny účastníka na strane oprávneného v exekučnom konaní 7Er/229/2003. Čo sa týka dôvodov - tieto uvádzal v návrhu. Žiada, aby bola preskúmaná faktúra nakoľko tú po oboznámení sa so spisom nevidel. Podľa neho SPP, a.s. predložil nejakú fotokópiu z účtovnej knihy, kde bolo iba napísané iba číslo faktúry a celková suma bez dátumu a dátumu prijatia služby, dátumu splatnosti čo sa stalo vlastne sporným v tomto prípade. Ďalej uviedol, že žiada, aby sa postupovalo nie len v zmysle Občianskeho súdneho poriadku ale aj podľa Európskych predpisov, ktoré zaručujú vysokú ochranu spotrebiteľa. Ide o článok 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zo dňa 25.03.1957 a smernice 93/13/EHS nakoľko navrhovateľ v konaní o vydanie platobného rozkazu uvádza sumu, ktorá podľa neho je v rozpore so skutočnou sumou, ktorá bola rozhodnutím správneho orgánu ako regulátora maximálnych cien v tom čase Ministerstva financií SR spochybnená.

Z pripojeného súdneho spisu sp. zn. 1Ro/192/2002 ma súd za preukázané, že dňa 13.03.2002 bol podaný návrh na vydanie platobného návrhu zo strany spol. Slovenský plynárenský priemysel a.s., ktorým sa voči O. I. domáhala zaplatenia sumy 3.377,50 Sk s príslušenstvom. Podanie návrhu spoločnosť odôvodnila tým, že faktúrou č. 0076800 právny predchodca navrhovateľa odporcovi vyúčtoval nedoplatok za odobratý zemný plyn na odbernom mieste v X. č. XX vo výške 3.377,50 Sk v období apríl 1999 až marec 2000. Odporca sumu v celkovej výške 3.377,50 Sk doteraz neuhradil, hoci bol na to vyzvaný.

Z dokladov nachádzajúcich sa v spise sp. zn. 1Ro/192/2002 súd zistil, že odporcovi (p. I.) bol vyúčtovaný nedoplatok 3.377,50 Sk.

Dňa 24.09.2001 mu bola zaslaná upomienka s výzvou na zaplatenie sumy 3.377,50 Sk.

Dňa 20.02.2002 mu bola zaslaná predžalobná upomienka v ktorej SPP, a.s. OZ Michalovce vyzvalo navrhovateľa na zaplatenie sumy 3.377,50 Sk.

Dňa 19.03.2002 bol vydaný platobný rozkaz. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.06.2002. Navrhovateľ si platobný rozkaz prebral osobne a to dňa 03.06.2002, ako to vyplýva z podpísanej doručky.

Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 3 O.s.p., návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20150901>>) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 230 ods.1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Podľa § 230 ods.2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. c),

c) § 228 ods. 1 písm. d),

d) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p., povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

Princíp právnej istoty pripúšťa, aby v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch boli preskúmané a eventuálne i zrušené už právoplatné rozhodnutia súdov. Obnova konania je tradičným druhom mimoriadneho opravného prostriedku slúžiacim na prieskum meritórnych rozhodnutí súdov. Mimoriadnosť inštitútu obnovy konania sa prejavuje aj v taxatívnom vymedzení tak rozhodnutí, ktoré je možné napadnúť návrhom na obnovu konania, ako aj dôvodov, z ktorých je obnova prípustná.

Súd navrhovateľ v prvom rade nezrejmil pre posúdenie trojmesačnej subjektívnej lehoty, kedy sa o dôvodoch obnovy konania dozvedel alebo od kedy ich mohol uplatniť v súlade s ustanovením § 230 ods.1 O.s.p. Sám uviedol, že o dôvodoch sa dozvedel pred tromi rokmi. Teda trojmesačná subjektívna lehota zachovaná nebola.

Aktuálna právna úprava definuje päť dôvodov prípustnosti návrhu na obnovu konania - § 228 ods. 1 písm. a) až e). <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3910909&FragmentId2=5166665>>

Podľa ust. § 228 ods. 1 písm. e) OSP na ktorý poukázal navrhovateľ v návrhu na obnovu konania je možné podať návrh na obnovu konania ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Ide o vyjadrenie nadradenosti komunitárneho práva právu vnútroštátnemu (čl. 7 ods. 2 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3905168&FragmentId2=3905168>>). Rozhodnutie Súdneho dvora alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev (na rozdiel od dôvodu pod písm. d)) nemusí byť vydané bezprostredne v súvislosti s pôvodným konaním.

Žiadne takéto skutočnosti a vzťahy navrhovateľ neobjasnil a na žiadne konkrétne individuálne rozhodnutie nepoukázal. Poukázal len na rozpor právoplatného rozkazu so smernicou 93/13/EHS. Smernica je normatívnym právnym aktom EU a nie individuálnym aktom, ktorý má na mysli ust. § 230 ods. 2 OSP. Preto na daný prípad sa nemôže vzťahovať žiadna z taxatívnych výnimiek z trojročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania.

Súd poukazuje, že navrhovateľ nezrejmil a nepreukázal ani iný ďalší dôvod pre obnovu konania v zmysle ust. § 228 ods. 1 OSP.

Tvrdenie navrhovateľa o výkone exekúcie a nedoručenie platobného rozkazu nie je podľa zákona dôvodom pre podanie návrhu na obnovu konania.

Súd poukazuje, že ak sa navrhovateľa domnieva, že platobný rozkaz mu nebol doručený do vlastných rúk, v tomto prípade prichádza iný procesný postup v pôvodnom konaní Ro 192/02 v zmysle OSP a nie je to dôvod pre obnovu konania. Otázka doručenia platobného rozkazu sa má riešiť aj pri procesných návrh v exekučnom konaní, ktoré sa vedie na tunajšom súde na podklade tohto exekučného titulu. V prípade ak sa naozaj preukáže že platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk prichádza do úvahy zastavenie exekúcie, toto musí navrhovateľ preukázať. Z podpísanej doručky ohľadom doručovania

tohto exekučného titulu vyplýva, že ho podpísal menovaný O. I. s poznámkou osobne, pričom odpor nepodal, svoje právo nevyužil.

Tvrdenie navrhovateľ a poukázanie na rozhodnutie Ministerstva financií SR, „ktorým bolo rozhodnuté o nekalom postupe navrhovateľa, o klamaní spotrebiteľov, zlým fakturovaním je súvisiacim dôkazom, ktorý tiež nebol navrhovateľom preukázaný.“ Je len všeobecným ničím nepodloženým a nepreukázaným tvrdením. Navrhovateľ nepredložil k návrhu označené rozhodnutie a ani ho neidentifikoval dostatočne na to, aby ho súd mohol vyžiadať od Ministerstva financií SR. Z návrhu taktiež nevyplýva, či sa vôbec označené rozhodnutia Ministerstva financií vecne a časovo týkalo obdobia dodávky plynu, ktorého sa týkalo základné konanie, ktorého obnovu navrhovateľ navrhuje. Poukázal na nekalé obchodné praktiky. Žiadne takéto konanie súdom zistené nebolo. Navrhovateľ taktiež v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 OSP nepreukázal, že by tu boli iné dôvody pre povolenie obnovy konania a to:

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu.

Pokiaľ navrhovateľ argumentuje tým, že prípadný rozpor právoplatného platobného rozkazu so smernicou 93/13/EHS spadá pod výnimku z trojročnej objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania aj právoplatný rozsudok „je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev“, potom sa táto argumentácia zakladá na nesprávnom vyhodnotení povahy smernice, ako právneho aktu.

Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., jednoznačne odkazuje na rozpor právoplatného rozsudku s rozhodnutím, t.j. individuálnym právnym aktom Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Individuálnym právnym aktom, rozhodnutím, sa právo aplikuje na konkrétny skutkový stav. Nemožno zamieňať individuálny právny akt (rozhodnutie SDES alebo iného orgánu), ktoré podľa § 230 ods. 2 písm. d) O.s.p. zakladá možnosť podania návrhu na obnovu konania aj po uplynutí objektívnej lehoty s normatívnym právnym aktom (smernicou ES/EÚ), s ktorým § 230 ods. 2 písm. d) O.s.p. nespája možnosť podania návrhu na obnovu konania po uplynutí objektívnej lehoty.

Súd má taktiež za to, že návrh z vyššie uvedených dôvodov neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti v zmysle § 228 ods. 3 O.s.p. na podania návrhu na obnovu konania a tak ako je to vyššie uvedené a ani nie sú dané zákonné dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 OSP, tak ako je to vyššie uvedené.

V danom prípade nie je splnená ani podmienka včasnosti podania návrhu podľa § 230 O.s.p., t.j. dodržanie subjektívnej lehoty 3 mesiacov, od kedy sa navrhovateľ o dôvode dozvedel alebo ho mohol uplatniť, a to ani pri jednom z navrhovateľom tvrdených dôvodov obnovy konania a zároveň dodržanie objektívnej lehoty 3 rokov od právoplatnosti rozsudku alebo existenciu niektorej z taxatívne vymedzených výnimiek z objektívnej lehoty.

V súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, po preskúmaní veci a z vyššie uvedených dôvodov súd je toho názoru, že návrh na obnovu nie je dôvodný a nie je podaný včas. Je zrejmé, že bol podaný po uplynutí tak subjektívnej ako aj objektívnej lehoty stanovenej zákon pre jeho podanie.

Na základe uvedeného preto súd návrh na obnovu konania ako nedôvodný zamietol.

V konaní o obnove konania bol úspešný odporca, návrh na obnovu konania bol zamietnutý, ktorý má tak právo v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP právo na náhradu trov konania, keďže mu žiadne trovy konania nevznikli a ani si ich neuplatnil, súd mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.